

فهرست مطالب

۵	پیشگفتار ویراستار
۱۱	بخش ۱. عوامل منجر به تغییر بیمار در روان‌کاوی
۱۳	۱. عوامل درمان بر اساس آرای زیگموند فروید و نقد من
۲۳	۲. روان‌نحوی‌های خوش‌خیم و بدخیم - همراه با پرونده یک بیمار روان‌نحوی خوش‌خیم
۳۷	۳. عوامل سرشتمی و سایر عوامل در درمان
۵۱	بخش ۲. جنبه‌های درمانی روان‌کاوی
۵۳	۴. روان‌کاوی چیست؟
۸۷	۵. پیش شرط‌های درمانی
۱۱۵	۶. عوامل متنه به تاثیر درمانی
۱۲۳	۷. در باره رابطه درمانی
۱۴۱	۸. کارکردها و شیوه‌های فرآیند روان‌کاوی
۱۶۹	۹. کریستین: یک شرح حال با اشاراتی در باره شیوه درمانی و درک رویاهای
۲۲۱	۱۰. شیوه‌های خاص برای معالجه روان‌نحوی‌های شخصیتی مدرن
۲۶۳	۱۱. «تکنیک» روان‌کاوانه - یا، هنر گوش دادن
۲۶۷	کتابشناسی
۲۷۵	نمایه

پیشگفتار ویراستار

اریک فروم به عنوان یک درمانگر برای اغلب مردم فرد شناخته شده‌ای است. او بیش از ۵۰ سال به روان‌کاوی اشتغال داشت و بیش از ۴۰ سال در مؤسسات تعلیم و تربیت روان‌کاوی نیویورک و مکزیکوستی به عنوان مدرس، مدیر و سخنران دانشگاهی فعالیت کرد. تمام افرادی که در زمینه روان‌کاوی فعالیت می‌کردند، شور و بی‌قراری او را به عنوان یک جوینده حقیقت و مصاحبی دقیق و منقد و نیز توانایی فوق العاده او را برای همدلی، آشنایی و آمادگی برای ایجاد ارتباط سریع با دیگران احساس کرده‌اند.

هر چند فروم همواره طرح‌های جدیدی داشت که بنویسد و شیوه درمانی ویژه خود را نیز تألیف می‌کرد، لیکن طرح‌های او هرگز به درستی درک نشدنده، از این‌رو گزارش‌هایی که درباره نحوه تعامل او با بیمارانی که در مقابل او و روان‌کاوان یا همکارانش می‌نشستند، از ارزش‌های پایداری برخوردار هستند. مهم‌تر از همه، باید به این آثار اشاره کرد: آر. یو. آکرت^۱، جی. چرzanowski^۲، آر. ام. کراولی^۳، دی. الکین^۴، ال. اپستین^۵، آ. اچ. فاینر^۶، آ. گورویچ^۷، گری^۸، ام. هورنی اکارت^۹، جی. اس.

-
1. R. U. Akeret (1975)
  2. G. Chrzanowski (1993, 1977)
  3. R. M. Crowley (1981)
  4. D. Elkin (1981)
  5. L. Epstein (1975)
  6. A. H. Feiner (1975)
  7. A. Gourevitch (1981)
  8. A. Grey (1993, 1992)
  9. M. Horney Eckardt (1992, 1983, 1982, 1975)

برای این مقاله در اینجا می‌توانید متن مقاله را در فرمت PDF دانلود کنید.
برای این مقاله در اینجا می‌توانید متن مقاله را در فرمت PDF دانلود کنید.
برای این مقاله در اینجا می‌توانید متن مقاله را در فرمت PDF دانلود کنید.
برای این مقاله در اینجا می‌توانید متن مقاله را در فرمت PDF دانلود کنید.
برای این مقاله در اینجا می‌توانید متن مقاله را در فرمت PDF دانلود کنید.
برای این مقاله در اینجا می‌توانید متن مقاله را در فرمت PDF دانلود کنید.

۱

عوامل درمان بر اساس آرای زیگموند فروید و نقد من

به هنگام صحبت درباره عوامل منجر به روان‌کاوی، به نظر من مهم‌ترین اثری که درباره این موضوع نوشته شده است، مقاله فروید درباره تحلیل، پایان‌پذیر و پایان‌ناپذیر (۱۹۳۷) و یکی از درخشنان‌ترین مقاله‌های او و شاید بتوان گفت جسورانه‌ترین آنهاست، هر چند فروید در هیچ‌یک از دیگر آثارش هم از جسارت کم نمی‌آورد. این مقاله اندکی قبل از مرگ فروید نوشته شده و به عبارتی آخرین جمع‌بندی او درباره تأثیر روان‌کاوی است. من در ابتدا به اجمال آرای اصلی او را در این مقاله بیان می‌کنم و سپس در بخش اصلی این سخنرانی، سعی خواهم کرد آنها را تفسیر کنم و احتمالاً پیشنهاداتی را در ارتباط با آنها مطرح سازم.

قبل از هر چیز، نکته جالب در این مقاله آن است که فروید نظریه روان‌کاوی‌ای را بیان می‌کند که از نخستین روزهای طرح آن چندان

تغییری نکرده است. مفهوم مد نظر او از روان‌رنجوری این است که روان‌رنجوری تعارض بین غریزه و خود (نفس) است و در این کشمکش، یا نفس آن قدرها قوی نیست و یا غرایز، فوق العاده نیرومند هستند، ولی در هر حال، قدرت نفس هم نامحدود نیست و نمی‌تواند در برابر هجوم نیروهای غریزی تاب بیاورد و در نتیجه، روان‌رنجوری پدید می‌آید. این مفهوم در خط و ادامه نظریه اولیه اوست و فروید بی‌آنکه خواسته باشد، جرح و تعدیلی در آن به وجود آورد، جوهره اصلی نظریه خود را بیان کرده است. در مطالبی که در پس خواهد آمد، درخواهیم یافت که روان‌کاوی چگونه می‌تواند خود (نفس) را که در کودکی، بسیار ضعیف است، تقویت کند و به او این توانایی و قدرت را بدهد که با نیروهای غریزی کنار بیاید.

ثانیاً می‌خواهیم بینیم که از نظر فروید، درمان چیست؟ او این موضوع را بسیار واضح بیان می‌کند و من آن را عیناً از کتاب تحلیل: پایان‌پذیر و پایان‌ناپذیر (چاپ ۱۹۳۷، جلد ۲۳، ص ۲۱۹) نقل می‌کنم: «در ابتدا بیمار» - به هنگامی که از درمان صحبت می‌کنیم - «دیگر از علائم [قبلی] بیماری خود رنج نمی‌برد و بر نگرانی‌ها و موانع ذهنی خود غلبه می‌کند.» در اینجا نکته بسیار مهم دیگری مطرح می‌شود. فروید تصور نمی‌کند که با از بین بردن علائم بیماری، خود آن بیماری هم درمان می‌شود. تحلیل گر فقط زمانی می‌تواند اطمینان پیدا کند که بیماری درمان شده و علائم قبلی تکرار نخواهد شد که متقااعد شود از محتویات ناخودآگاه ذهن بیمار، به اندازه کافی به سطح خود آگاه او آمده و به همین دلیل علائم بیماری از بین رفت‌هاند [البته در چهارچوب نظری]. در واقع فروید در اینجا از «رام کردن غرایز» سخن می‌گوید (همان، ص. ۲۲). بنا به گفته فروید، فرآیند روان‌کاوی، در واقع رام کردن